

[LIIII Gyldenkilde]

Så må jeg konstatere, at der er flertal for den ene dagsorden, men at der rent faktisk også er et flertal for indholdet i den dagsorden, som Socialdemokratiet og SF foreslår, for den er hr. Duetoft meget enig i. Jeg synes, vi skal have afklaret dette her. Regeringen har sin dagsorden, og hr. Poul Nødgaard støtter den næsten mere end 100 pct. – hvis man kunne det. Det gør Kristeligt Folkeparti også, i øvrigt ud over, hvad de sagde sidste gang, vi behandlede ældreomsorg og hjemmehjælp. Det er jeg ikke så optaget af, for det er sket før, men jeg er optaget af, hvad hr. Duetoft nu vil sige, for CD har altid stået for ikke at ville skære ned over for de svage grupper; jeg kan være uenig med hr. Duetofts parti om mange ting, men det har jeg altid respekteret, og derfor vil jeg gerne spørge, om hr. Duetoft fortsat står bag de tre andre dagsordener.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ved ikke rigtig, om det er mig, der har et forklaringsproblem. Jeg føler nu nok så meget, at der er nogle medlemmer af Tinget her, der har et forståelsesproblem. Rent faktisk har jeg nu tre gange forsøgt at forklare, hvad det drejer sig om, men jeg vil gerne for fjerde gang forklare, hvad jeg har sagt.

Altså: Når der i dagsordenen står, at man i kommunerne skal prioritere deres opgaver under ansvar over for borgerne, ligger der deri efter vores opfattelse, at kommunerne også skal have ret til at udskrive flere skatter, hvis deres folkevalgte mener, det er en rigtig vej at gå som led i denne prioritering. Når den nødvendige samordning af den offentlige økonomi sker efter aftale med regeringen og kommunerne, regner vi selvfølgelig med, at regeringen tager udgangspunkt i, at de dagsordener, der er vedtaget fra Folketingets side, overholdes. Vi ser gerne, at regeringen derved løser op for den spændetrøje, kommunerne er lagt i.

Så må jeg jo skære det ud, helt firkantet og i pap, og sige, at vi er grundlæggende uenige i S- og SF-dagsordenen – og det fremgår også af debatten i dag – på det punkt, hvor S og SF lægger op til, at kommunerne skal bruge flere penge, men at det skal betales ud af statens budget, således at vores statsbudgetunderskud bliver større. Vi mener, at kommunerne gerne må bruge flere penge for at løse nogle af de vigtige opgaver – jeg skal nok senere vende tilbage til

hvilke – men vi mener, at de kommunalt ansvarlige politikere selv skal tage skraldet. De skal ikke bare kunne skubbe det fra sig og lade staten klare det.

Det er den fundamentale forskel i grundholdningen, der gør, at vi ikke kan stemme for S-SF-dagsordenen, men det ændrer intet ved, at vi lige så meget som S og SF gerne vil have de dagsordener, vi selv har stemt for, gennemført; vi mener bare, den anden løsning er bedre.

Nu har jeg forklaret det for fjerde gang; jeg håber, det er forståeligt, og hvis det ikke er det, håber jeg, man vil læse efter i Folketingets forhandlinger, når de engang kommer.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Til hr. Klaus Hækkerup vil jeg gerne sige med hensyn til, hvilken dagsorden Fremskridtspartiet stemmer for, at det mener jeg ikke vi skal stå til ansvar for over for Socialdemokratiet. Under en debat her i folketingssalen forleden dag om kommunalfuldmagten, og om kommunerne skulle have øgede muligheder for at gå ind i erhvervsvirksomheder osv., så vi en afstemning, hvor alle partier i dette Ting bortset fra Fremskridtspartiet stemte for en dagsorden, som jeg godt kunne lide at vide hvordan man nogen sinde vil få udmøntet i konkret lovgivning. Da man trykkede på afstemningsknappe, stemte man nemlig ud fra vidt forskellige forudsætninger. Det gør man også i dag, men med knap så stor forskel, for jeg tror, at CD og også Fremskridtspartiet stemmer for dagsordenen, fordi vi mener, at det er den af de foreslåede dagsordener, der er mest rigtigt i. Og så mener jeg i øvrigt ikke, vi skal til eksamen hos hinanden med hensyn til, hvorfor vi støtter hvilke dagsordener.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at Socialdemokratiet står på denne talerstol og slår ud med armene og fortæller, hvordan landet skal styres. Temaet for 1. maj-møderne rundt omkring i landet i går var arbejdsløsheden, men I har ikke fremsat ét eneste konkret forslag til, hvordan I helt præcist vil løse arbejdsløshedsproblemet. Der kommer nogle veje, vage formuleringer som, at nu skal arbejdsløsheden klares, der skal bevilges så og så mange penge osv. Men vi mangler konkret guf på bordet: Hvordan I vil skaffe 300.000-400.000 mennesker i arbejde i dette land? Det har det danske Socialdemokrati ikke fremlagt forslag til.